

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ/ΠΟΡΕΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ 15/09 12:00 ΣΤΟ ΡΟΛΟΙ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΗΣ

Την Παρασκευή 06/09 και έπειτα από συναυλία στην περιοχή της Νεάπολης, 15 περίπου φασιστοειδή επιτεθηκαν σε παρέα 6 ατόμων οι οποίοι έφεραν αντιφασιστικά χαρακτηριστικά. Μία επίθεση που έρχεται να συμπληρώσει σειρά από γεγονότα τους τελευταίους μήνες (βλ. φασιστικά σύμβολα στο βιβλιοπωλείο Ακυβέρνητες Πολιτείες στο κέντρο και στη λαϊκή βιβλιοθήκη στη Νεάπολη, επίθεση σε τρανς άτομο στην πλ. Αριστοτελους κ.α.) που δηλητηριάζουν τους δρομους και τις πλατείες αυτής της πόλης με σκοταδιστικές πρακτικές και αντιλήψεις.

11 χρόνια μετά την δολοφονία του Παύλου Φύσσα (Killah P) από τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής, βλέπουμε ακροδεξιά σκουπίδια και γκρούπες να κερδίζουν έδαφος (πάντα βάζοντας το στα πόδια ακριβώς μετά), καθώς ήταν και θα είναι αναπόσπαστο κομμάτι του κράτους και του κεφαλαίου που τα εργαλειοποιούν για την επίτευξη των δικών τους συμφερόντων.

Εκμεταλλευόμενοι μία περιοδο οικονομικής επισφάλειας, υπέρμετρης ακρίβειας, εξώσεων, πολέμου και αναταραχών, η Ακροδεξιά βρίσκει χώρο να αναπτύξει τη δική της ρητορική μίσους στο όνομα κάποιας υπεροχής έναντι των πιο αδύναμων και καταπιεσμένων. Είτε είναι αντιεξουσιαστές, αντιφασίστ(ρι)ες, απεργοί/ές, ΛΟΑΤΚΙ+, μετανάστ(ρι)ες και ρομά, το κουβάρι του φασισμού ξετυλίγεται επικίνδυνα και ο μόνος τροπος να το αντιμετωπίσουμε είναι συλλογικά, κοινωνικά και μαχητικά.

Κόντρα σε όλο αυτόν τον κοινωνικό κανιβαλισμό και το σκοτάδι της μισαλλοδοξίας προτάσσουμε την αλληλεγγύη, την συνύπαρξη και την πολυμορφία στις γειτονιές πέρα από κάθε φυλή και φύλο. Στεκόμαστε απέναντι σε φασιστικές απειλές και πρακτικές, αγωνιζόμαστε σε σχολεία, δρόμους, πλατείες και γειτονιές καθημερινά και ακατάπαυστα. Ενάντια σε εθνικισμό, πατριαρχία και φασισμό χτίζουμε τείχη αλληλεγγύης κι αξιοπρέπειας.

• ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ/ΠΟΡΕΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ 15/09 12:00 ΣΤΟ ΡΟΛΟΙ ΤΗΣ

ΝΕΑΠΟΛΗΣ

- ΟΥΤΕ ΣΤΗ ΝΕΑΠΟΛΗ ΟΥΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ
- ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΦΑΣΙΣΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΦΟΒΙΚΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΘΕΡΜΑΙΚΟ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης | ak_salonica@espin.net

Εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο: Μιλитарισμός: Η γέφυρα προς τον Πόλεμο-Συζήτηση με αντιρρησίες συνείδησης από Ισραήλ και Ελλάδα

Πέμπτη 25.04 στις 19:00 στο Respiro di Libertà Social Space for Freedom

Εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο:

Μιλитарισμός: Η γέφυρα προς τον Πόλεμο-Συζήτηση με αντιρρησίες συνείδησης από Ισραήλ και Ελλάδα

Μαζί μας θα είναι: συντρόφισσα/αντιρρησίας συνείδησης από το Ισραήλ (μέλος της οργάνωσης "New Profile", υποκλάδι του War Resisters International)

Αντιρρησίες συνείδησης από τον ελλαδικό χώρο. Βρισκόμαστε σε μία περίοδο όπου οι ισορροπίες ανάμεσα σε κράτη και τα συμφέροντα της κάθε οικονομίας αλλάζουν από μέρα σε μέρα, οι πολεμικές συγκρούσεις γίνονται όλο και περισσότερες, ενώ παράλληλα τα ποσοστά της Ακροδεξιάς ανεβαίνουν παγκοσμίως. Τα κράτη ανά τον κόσμο ωθούνται σε εσωστρέφεια, προτάσσουν την εθνική τους ταυτότητα και κυριαρχία και κλείνουν τα σύνορά τους, εξοπλίζοντας υπερβολικά τις κατασταλτικές τους δομές. Η

Μέση Ανατολή χαρακτηρίζεται από διεθνή μέσα ως "ένα καζάνι που βράζει συνεχώς" με χιλιάδες νεκρούς/ές αμάχους από τη μία πλευρά, της Παλαιστίνης, ενώ στην Ουκρανία ο πόλεμος με τη Ρωσία αποτελεί ήδη πραγματικότητα για πάνω από δύο έτη.

Ο πόλεμος εμφανίζεται υπέρμετρα και καθημερινά στα μέσα ενημέρωσης και προβάλλεται ως η πλέον κατάλληλη λύση για την διαχείριση εθνικών και κρατικών ζητημάτων. Με αυτόν τον τρόπο εδραιώνεται κοινωνικά ως αναγκαίος, ενώ νομιμοποιείται η θανατοπολιτική και η βαρβαρότητα του κράτους απέναντι σε αυτό που το ίδιο έχει ορίσει ως εχθρό. Η νομιμοποίησή του στην κοινή γνώμη αποτελεί βασικό κλειδί για την συνέχισή του, καθώς τα κατώτερα κυρίως κοινωνικά στρώματα είναι αυτά που χρειάζεται να τροφοδοτήσουν την πολεμική μηχανή, στο όνομα της εθνικής-εδαφικής κυριαρχίας ή αλλιώς της εθνικής ενότητας. Η δημιουργία και η ενίσχυση του μιλιταρισμού για την αντιμετώπιση του "εχθρού" γίνεται τόσο μεθοδικά, όπου η στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών φαίνεται να αποτελεί μονόδρομο για την εκάστοτε εξουσία.

Όσον αφορά την γεωγραφία της Ελλάδας, ιδιαίτερα μετά την πανδημία του covid 19, η περαιτέρω στρατιωτικοποίηση σε διάφορους τομείς της ζωής είναι παραπάνω από φανερό, με την καταστολή να γίνεται όλο και πιο συχνή, όλο και πιο έντονη, όλο και πιο βαριά οπλισμένα. Βλέπουμε την αστυνομία και τον στρατό να ανανεώνονται διαρκώς τόσο σε δυναμικό όσο και σε εξοπλισμό, δαπανώντας σε αυτά τεράστια ποσά, κι αποτυπώνοντας με ξεκάθαρο τρόπο

τις προτεραιότητες του Κράτους. Την ΕΛ.ΑΣ. πιο συγκεκριμένα να στρατιωτικοποιείται και να εδραιώνεται η παρουσία της για την διαχείριση κάθε κρίσης κυβερνησιμότητας και "έκτακτη συνθήκη" όσον αφορά το κράτος και το κεφάλαιο.

Υπάρχουν όμως αυτοί κι αυτές που αντιτάσσονται στη ρητορική μίσους που διαπερνά τα καθεστώτα και τα κράτη παγκοσμίως, αυτοί κι αυτές που δεν υπόκεινται στην λογική του έθνους-κράτους περί ασφάλειας και προστασίας των εθνικών συνόρων, προβάλλοντας αντίσταση στον πολεμοχαρή παραλογισμό των ημερών μας.

Με την εκδήλωση αυτή επιθυμούμε να δώσουμε χώρο σε ανθρώπους που αγωνίζονται από τα κάτω και με κάθε τρόπο ενάντια στην εδραίωση του μιλιταρισμού και κατ' επέκταση του εθνικισμού που οδηγεί στον πόλεμο ως αναγκαίο μέσο καταπολέμησης κάποιου φανταστικού εχθρού, τόσο στο Ισραήλ όσο και στον ελλαδικό

χώρο. Πιο συγκεκριμένα, στη κουβέντα θα συμμετέχει μία συντρόφισσα/ αντιρρησίας συνείδησης από το Ισραήλ, μέλος της οργάνωσης New Profile (υποκλάδι του War Resisters International στο Ισραήλ), καθώς και αντιρρησίες συνείδησης και αρνητές στράτευσης από τον ελλαδικό χώρο.

Σκοπός μας είναι αφενός να ξετυλίξουμε το κουβάρι του αντιμιλιταρισμού σε διεθνές επίπεδο, και αφετέρου να αναδείξουμε τον ρόλο των κινημάτων από τα κάτω και της κοινωνικής αντίστασης, λαμβάνοντας ως δεδομένο πως είναι από τους μόνους τρόπους για να νιώσει ο μηχανισμός κ η ρητορική του Κράτους τριγμούς. Ιδιαίτερα μέσα σε μία συνθήκη πολέμου, όπου μετράμε χιλιάδες νεκρούς/ές στην Παλαιστίνη και με κάθε διαφορετική άποψη εντός του έθνους-κράτους να εξαλείφεται σε όσα επιτάσσει η εθνική ενότητα και η πολεμική μηχανή. Αυτές τις φωνές θέλουμε να αναδείξουμε και να ανοίξουμε έναν διάλογο μαζί τους.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Ανακοίνωση της Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης για την εισβολή της αστυνομίας στην Σ.Θ.Ε το Σάββατο 16/3

**ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤ(ΡΙ)ΕΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
– ΜΟΝΟ ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ –**

Σάββατο ηλιόλουστη μέρα-μεσημέρι. Στον Πλάτανο του Βιολογικού στήνεται μία συλλογική κουζίνα με διάφορες άλλες δράσεις επανοικειοποίησης των πανεπιστημιακών-δημόσιων χώρων. Αυτό στάθηκε ως η αφορμή να μπουκάρουνε κάθε λογής αστυνομικοί με τη συνοδεία ΕΚΑΜ μέσα στα πανεπιστήμια σπάζοντας ό,τι τους

στέκονταν εμπόδιο.

Αποτέλεσμα; 49 συλληφθέντα άτομα που βρίσκονταν στον χώρο για την δημόσια εκδήλωση του συντονιστικού του Συλλόγου Φοιτητών Φυσικού, σπασμένες τζαμαρίες που βρέθηκαν στο διάβα των κατασταλτικών δυνάμεων και κατεστραμμένοι πανεπιστημιακοί χώροι. Όχι, τα τελευταία δεν ήταν κάποια εικόνα που άφησαν οι φοιτητ(ρι)ες έπειτα από 2 μήνες κατάληψης και αγώνα ενάντια στο νέο νομοσχέδιο για τα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια. Αλλά ό,τι φθορά μέσα στο πανεπιστήμιο άφησαν οι αστυνομικές δυνάμεις που κατέφθασαν για να φροντίσουν την αποκαθήλωση της.. τάξης για να μην γίνει “κάποια φθορά”.

Με λίγα λόγια, μία Βιβλιοθήκη που κανονικά θα πρέπει να αναρωτιόμαστε γιατί δεν έχει γίνει ακόμα, μετά από τόση διαφήμιση και φύλαξη που της ρίξανε και ποιες εργολαβίες τσέπωσαν πάλι τα ζεστά λεφτουδάκια, που κατά τα άλλα δεν υπάρχουν για άμεσες και βασικές παροχές στους/στις φοιτητ(ρι)ες, και παραμένει γκρεμισμένη και έρημη πίσω από λαμαρίνες. Αυτό και η συνάντηση ανθρώπων στάθηκαν ως λόγοι για να στηθεί μία ακόμα επίδειξη δύναμης εντός των πανεπιστημιακών χώρων από τις δυνάμεις κρατικής καταστολής και επιβολής.

Αν θέλετε να γίνει ακόμα πιο σουρεαλιστικό: Ο ίδιος ο Πρύτανης του Α.Π.Θ. τους κάλεσε για να μην γίνουν φθορές.

Κι αν θέλετε να φτάσει ακόμα παραπέρα: φτάσαμε στο σημείο μέσα στο φουαγιέ ενός πανεπιστημίου να μην επιτρέπεται και να απαγορεύεται να είναι οι φοιτητ(ρι)ες αλλά να κάθεται μία στρατιά από πάνοπλους αστυνομικούς με τις/τους φοιτητ(ρι)ες απέναντι κ εκτός του χώρου τους.

Αυτές είναι οι εικόνες των τελευταίων ημερών στο Α.Π.Θ. και συγκεκριμένα στην Σ.Θ.Ε. η οποία τελούσε υπό κατάληψη, όχι επειδή κάποια άτομα ή ομάδες τους ήρθε να την κάνουν, αλλά με απόφαση Συλλόγου Φοιτητών. Δηλαδή το πλέον αρμόδιο όργανο γι' αυτές τις αποφάσεις με την συμμετοχή των φοιτητ(ρι)ών της σχολής.

Ακόμη ένα επικοινωνιακό σόου επίδειξης δύναμης πάνω σε ζωές

και σώματα φοιτητ(ρι)ών και μη, για να βγει και η ατζέντα του Κράτους.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες και στο πλευρό των συλληφθέντων και των φοιτητικών καταλήψεων που αγωνίζονται ενάντια στα σχέδια Κράτους και Κεφαλαίου.

Η αντίσταση απέναντι στην κρατική καταστολή στα πανεπιστήμια και το σύνθημα «ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ» συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή όλους τους αγώνες ενάντια στην κυριαρχία και στην αναπαραγωγή σχέσεων εξουσίας, στην παραγωγή κατακερματισμένων και πλήρως αναλώσιμων εργαζόμενων, στην επιβολή μιας ζωής αβίωτης για τους αδύναμους, τις καταπιεσμένες, τους μετανάστες, στην ποινικοποίηση όσων σπάνε τη σιωπή τους.

Το πρόταγμα για ένα Δημόσιο – Ελεύθερο – Κοινωνικό Πανεπιστήμιο συγκεντρώνει όλους τους αγώνες που αμφισβητούν και αρνούνται να παραδώσουν το μονοπώλιο των ζώων μας στην αγορά και στο Κράτος. Τους αγώνες για ανάσες ελευθερίας, μέσα στον κόσμο της καταπίεσης, της πατριαρχίας, της εκμετάλλευσης και της αδικίας. Τους αγώνες όπου βιώνεται η συλλογική απόφαση και νίκη και οι σχέσεις πλέκονται όχι ιεραρχικά αλλά στο πλαίσιο μίας διαρκούς επαναανοηματοδότησης.

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που σκοτώνουν τη γνώση και ιδιωτικοποιούν τον δημόσιο χώρο, θα μείνουν στα χαρτιά.

Αντικατασταλτική Πορεία: Τρίτη 19/03, 20:00, Καμάρα

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 08/03 ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΟΥΣ
ΔΡΟΜΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ
ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΙ ΔΗΜΟΣΙΟ
ΣΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ-
ΔΗΜΟΣΙΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΥΡΙΟ (ΑΚ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)**

“Το σχέδιο “Βιβλιοθήκη”, λοιπόν, και το δίλλημα “ή με τις βαριοπούλες ή με τις βιβλιοθήκες” αντανακλά την νεοφιλελευθεροποίηση του δημόσιου χώρου, η οποία προωθείται από το ίδιο το κράτος και ενεργεί δήθεν για το δημόσιο συμφέρον. Αντανακλά τις νέες περιφράξεις που οργανώνονται για τους σκοπούς του κέρδους, τον έλεγχο της συμπεριφοράς, τον αποκλεισμό από τον κοινωνικό χώρο και το οριστικό τέλος με την έννοια του δημόσιου. Και κάθε μορφή περίφραξης έχει ως στόχο να σιωπήσει η κριτική αλλά και η οργάνωση της επιθυμίας για μία ζωή ελεύθερη.”

Μάιος 2022, Θεσσαλονίκη

Ότι δεν ολοκληρώθηκε την τελευταία 20ετία, έρχεται τώρα με το νέο νομοσχέδιο με το ειρωνικό, όπως πάντα, όνομα “Ελεύθερο Πανεπιστήμιο”. Η εντεινόμενη καταστολή και η μεταφορά ολόκληρων αστυνομικών τμημάτων μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους με δήθεν αφήγημα την πάταξη κάποιας ανομίας, δεν ήταν κάτι άλλο παρά η προετοιμασία για την επιχείρηση “τακτοποίησης” του Πανεπιστημίου. Μία “απελευθέρωση” των πανεπιστημίων, έπειτα από την επιτυχία της απελευθέρωσης από την “ανομία”, που προσδοκά να παρακάμψει το άρθρο 16, με την ίδρυση και εξίσωση κολλεγίων και ξένων ιδρυμάτων. Άλλωστε ξέρουμε και από την εμπειρία στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση τι πάει να πει ιδιωτική Παιδεία και με τι κόστος από τα λεγόμενα φροντιστήρια.

Η ολοένα και εντονότερη σμίκρυνση της όποιας κρατικής χρηματοδότησης έχει περικλύσει κάθε τομέα εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στον αποκλειστικό στόχο της χρηματοδότησης τους με οποιοδήποτε μέσο. Αυτό σημαίνει αυτόματα υψηλότερο κόστος φοίτησης, κλείσιμο κτιριακών υποδομών και εργαστηρίων, έρευνες μονάχα για εταιρείες κατά παραγγελία με φθηνή-απλήρωτη εργασία, ολοένα και πιο αυξημένα δίδακτρα σε μεταπτυχιακά προγράμματα που σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας αφήνει αρκετούς/ές πτυχιούχους/ες έκθετους στην ανεργία και στην επισφάλεια. Ενώ, παράλληλα, ο χαρακτήρας της γνώσης που παράγεται γίνεται όλο και περισσότερο αποστειρωμένος από κάθε κριτική σκέψη.

Η Εκπαιδευτική αναδιάρθρωση έρχεται να μας υπενθυμίσει πόσο σημαντικό πεδίο αγώνα είναι τα Πανεπιστήμια και η Εκπαίδευση. Από τους μαζικούς φοιτητικούς αγώνες και τις καταλήψεις ενάντια στον Νόμο-Πλαίσιο το '05-'06, μέχρι και τις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις και κινήσεις αντίστασης, πριν 2 χρόνια στη Θεσσαλονίκη, ενάντια στο Νόμο Κ-Χ και την είσοδο των ΟΠΠΙ στα πανεπιστήμια. Ένα νομοσχέδιο του οποίου την συνέχεια την βλέπουμε σήμερα μπροστά μας. Με τους αγώνες αυτούς να αποτελούν την απόδειξη πως μονάχα μέσα από συλλογικούς-αδιαμεσολάβητους αγώνες, δεν θα εφαρμοστούν οι ονειρώξεις της Εξουσίας μέσα από το καινούργιο Νομοσχέδιο.

Και η κατάργηση του Ασύλου και η είσοδος των μπάτσων στους Πανεπιστημιακούς χώρους ήρθαν ακριβώς γι' αυτό: για την καταστολή των Αντιστάσεων και την περίφραξη της Εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης.

Για τους παραπάνω λόγους μιλάμε, ήδη από τους φοιτητικούς αγώνες του 2005/2006 ενάντια στο Νόμο-Πλαίσιο, για ένα Πανεπιστήμιο Ελεύθερο-Δημόσιο-Κοινωνικό. Ελεύθερο ακριβώς ως προς τους ταξικούς και χωροταξικούς φραγμούς όσον αφορά την πρόσβαση σ' αυτό. Δημόσιο, όχι με την κρατική νοηματοδότηση που έχει πάρει σήμερα η λέξη, αλλά ως προς τον δημόσιο ζωτικό χώρο που του διεκδικείται μέσα σ' αυτόν από την κοινωνία και την κυριαρχία. Κοινωνικό ως προς τον παν-κοινωνικό χαρακτήρα της γνώσης και του πανεπιστημίου ως ένα με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο και όχι σαν ένας οργανισμός αποκομμένος απ' αυτό και τις ανάγκες του.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΜΠΑΤΣΟΥΣ, ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ-ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΣΦΥΚΤΙΚΟ ΚΛΟΙΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΣΤΕΡΕΙ ΑΝΑΣΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝΕΙ ΤΙΣ ΥΠΑΡΞΕΙΣ ΜΑΣ – ΠΟΡΕΙΑ 8 ΜΑΡΤΗ (ΑΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

Μέρα με τη μέρα απαριθμούμε ολοένα και περισσότερες γυναίκες, θηλυκότητες και τρανς άτομα ανά τον κόσμο που δίνουν την δική τους μάχη απέναντι σε πατριαρχικές και εξουσιαστικές συμπεριφορές στις διαπροσωπικές τους σχέσεις, στην δουλειά τους, στο σπίτι τους και στους δρόμους. Από τις πορείες για τις γυναικοκτονίες και τους βιασμούς από δυνάμεις καταστολής στην Λατινική Αμερική μέχρι και την εμφάνιση και άνθιση του #MeToo εν μέσω εγκλεισμού την περίοδο της πανδημίας και του εξεγερσιακού φεμινιστικού αγώνα στο Ιράν με κεντρικό σύνθημα “Γυναίκα-Ζωή-Ελευθερία”, είναι εμφανές πως θηλυκότητες διεκδικούν τον χώρο τους και την ελευθερία τους, για μια ζωή δίχως φόβο και καταπίεση.

Στην εγχώρια πραγματικότητα, ενώ διεκδικούμε ανάσες ελευθερίας και μέσα απο καθημερινούς αγώνες απαιτούμε τον κοινό μας χώρο ώστε να μπορούμε να συνυπάρξουμε ελεύθερα, κυριαρχεί η εξής συνθήκη: ολόκληρα κυκλώματα μαστροπείας μεταναστριών και ανηλίκων συγκαλύπτονται απο Κράτος και καθεστωτικά ΜΜΕ, συνδικαλιστής μπάτσος να δίνει συμβουλές σε γυναικοκτόνους μας και “πέσουν στα χαμηλά”, γυναικοκτονίες βαπτίζονται ως «εγκλήματα πάθους», φεμινιστικές πορείες καταστέλλονται από το κράτος, ποινές “χάδια” αποδίδονται σε (παιδο)βιαστές ή αθώνονται, γυναίκες βιάζονται μέσα σε αστυνομικά τμήματα, γίνονται παρενοχλήσεις στους χώρους εργασίας, τρανς άτομα

βιώνουν ρητορική μίσους και τον αποκλεισμό, ακόμα και στα νοσοκομεία, ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζουν τον τρανσφοβικό οχető της ελληνικής κοινωνίας. Ψηφίζεται το νομοσχέδιο της υποχρεωτικής συνεπιμέλειας από το κράτος και η εκκλησία σπέρνει τον σκοταδισμό ρητορεύοντας πως η άμβλωση είναι πράξη εγκληματική. Κι αυτά είναι λίγα μόνο ενδεικτικά παραδείγματα της καθημερινότητας που βιώνουμε ως γυναίκες, θηλυκότητες, τρανς και μη δυαδικά άτομα μέσα στον πατριαρχικό ζόφο της κοινωνίας αυτής.

Για αυτούς, λοιπόν, και για άλλους χίλιους λόγους η αντίσταση απέναντι στο πατριαρχικό εξουσιαστικό σύστημα και η συλλογικοποίηση των αναγκών μας στις γειτονιές μας και στις κοινότητες μας είναι μονόδρομος. Ας συνειδητοποιήσουμε πως ενωμένες/α μπορούμε να κάνουμε πολλά, να δημιουργήσουμε, να αλληλοστηριχθούμε, και να βοηθήσουμε η μία το άλλο.

Αντιλαμβανόμαστε την χρησιμότητα που μπορεί να έχει μια καταγγελία, ωστόσο δεν μπορούμε να επαναπαυόμαστε σε αυτό, ούτε να θεωρούμε πως έτσι θα τσακίσουμε την πατριαρχία καθώς αναγνωρίζουμε πως τα δικαστήρια σε αρκετές περιπτώσεις αποτελούν έναν αφιλόξενο χώρο για εμάς. Πολλές από εμάς, επίσης, έχουμε έρθει αντιμέτωπες με τον υποτιμητικό τρόπο που μας αντιμετωπίζει η αστυνομία σε περιπτώσεις καταγγελίας αλλά και με την αρχειοθέτηση καταγγελιών που ξαφνικά εξαφανίζονται ή, πιο συγκεκριμένα, απαξιώνονται. Η δημιουργία ισχυρού δικτύου-κοινότητας-αντίστασης στις γειτονιές μας θα πρέπει να είναι ο μοναδικός σκοπός καθώς ό,τι έχουμε στην πραγματικότητα είναι η μία την άλλη. Αναγκαία είναι επίσης η άμεση δημιουργία οριζόντιων και αυτοοργανωμένων δομών σε επίπεδο γειτονιάς, που θα σέβεται τα έμφυλα χαρακτηριστικά μας και θα μας αγκαλιάζει όλες/α, στηρίζοντας έμπρακτα τα επιζώντα και τα θύματα έμφυλης/ενδοοικογενειακής βίας.

Ας αμφισβητήσουμε συλλογικά τα κατάλοιπα που μας διέπουν και ας διεκδικήσουμε τους δικούς μας όρους, δυναμώνοντας τις αντιστάσεις μας ενάντια σε κάθε εξουσιαστική λογική που προσπαθεί να επιβληθεί στα σώματα μας ώστε να κατακτήσουμε έναν κοινό τόπο όπου όλα θα είμαστε απαλλαγμένα από κάθε μορφή πατριαρχικής εξουσίας που μας εξουθενώνει καθημερινά. Συναντιόμαστε, λοιπόν, στους δρόμους, στις πλατείες και στις γειτονιές όλες και όλα μαζί για να τσακίσουμε τα θεμέλια της πατριαρχίας και του εξουσιαστικού συστήματος που την συντηρεί, το ένα δίπλα στην άλλη. Γιατί δεν μπορεί να υπάρξει κοινός

τόπος αν δεν τον δημιουργήσουμε εμείς εκεί που πρέπει: **Στους δρόμους!**

Κάλεσμα για φεμινιστική πορεία 08/03 στις 18.00 Καμάρα

ΟΛΕΣ/Α ΜΑΖΙ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΜΕΤΡΑΝΕ

Στηρίζουμε τα φεμινιστικά μπλοκ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Εκδήλωση/Συζήτηση – Τέμπη: Ένας χρόνος μνήμης και οργής – Δεν ήταν δυστύχημα αλλά κρατικό έγκλημα (Παρασκευή 1/3 στις 19:00 στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης)

Το μεγάλο και μαζικό έγκλημα στα Τέμπη έφερε στην επιφάνεια με αυτόν τον τραγικό τρόπο τις κεντρικές πτυχές του σημερινού κόσμου. Ενός κόσμου που συγκροτείται γύρω από το πρόταγμα του κέρδους και της ισχύος που το συμπληρώνει. Η σύγχρονη εξουσία, έχοντας ως κορωνίδα το “όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται”, κοστολογεί τη ζωή και τον θάνατο με βάση τη ζημία και το όφελος. Αυτό το φαντασιακό είναι το κλειστό της νόημα που εξαπλώνεται σε έναν κόσμο ανοιχτό στα καταστροφικά κελεύσματα του κέρδους και μόνο αυτού.

Κάνοντας τους ισολογισμούς της θεσμοθετεί προστατευτικούς θεσμούς και κανόνες ασυλίας, εκποιεί δημόσιες περιουσίες, λεηλατεί τη φύση, εξαγοράζει συνειδήσεις, ποινικοποιεί αντιστάσεις. Γι’ αυτήν το νόημα της ζωής είναι η υποταγή, η ενσωμάτωση και η εκποίηση της με ένα πλήθος θέσεων,

εμπορεύσιμων ιδεών, πραγμάτων και εμπειριών. Είναι ο πιο φτηνός και οικονομικός τρόπος ένταξης και η ένοχη σιωπή-ο θρίαμβος της. Αυτός ο τρόπος δεν είναι στρωμένος με τα λουλούδια της καλής θέλησης αλλά στυγερός και αμείλικτος. Όπως, άλλωστε, είπε και ο υπουργός Πέτσας: “όποιος δεν προσαρμόζεται, πεθαίνει”.

Και όταν ο θάνατος έρχεται να σπάσει αυτή την οργανωμένη ταπείνωση, τότε η εξουσία καταφεύγει στο τελευταίο της όπλο με τις αλληλένδετες τρεις προϋποθέσεις: μηδενική ευθύνη για την ίδια, καθολική ευθύνη για τα εξιλαστήρια θύματα και αποζημίωση ως αντίτιμο σιωπής στα πραγματικά θύματα.

Για τα τρένα που ήταν το πιο λαϊκό, μαζικό και οικολογικό μέσο μεταφοράς, ο χρόνος σταμάτησε την 28η Φεβρουαρίου του 2023.

Πενηνταεφτά (57) αναγνωρισμένα και ποιος ξέρει πόσα ακόμη εξαϋλωμένα και άγνωστα αδέρφια μας, δολοφονήθηκαν με τον πιο κυνικό τρόπο. Αυτός ο κυνισμός κρυσταλώνονταν ήδη πριν το έγκλημα, με την απαξίωση του ΟΣΕ σε προσωπικό, δρομολόγια, τροχαίο υλικό, συστήματα ασφάλειας, χρηματοδότηση και λοιπά. Η μεθόδευση της απαξίωσης συνοδεύτηκε με αυτή της εκποίησης και ιδιωτικοποίησης. Παλιά μου τέχνη κόσκινο.

Η απαξίωση του οργανισμού διευκόλυνε την εκποίηση και γραφειοκρατικοποίησε ακόμα περισσότερο αρμοδιότητες και ευθύνες.

Ο κυνισμός επέστρεψε δριμύτερος στα Τέμπη. Η ατομική ευθύνη, το λάθος και η κακιά στιγμή μπήκαν στο μεγεθυντικό φακό όλων των αξιωματούχων και των αφεντικών του σιδηροδρόμου, που βρήκαν καταφύγιο στα κυρίαρχα Μ.Μ.Ε. με το αζημίωτο. Η λογική αυτή διευρύνεται πια στον χώρο και στον χρόνο σε βάρος των πιο αδύναμων, για τους οποίους “τα ατυχήματα” και “οι καιρικές συνθήκες” πρέπει να εγγραφούν στην καθημερινότητά τους ως οι μόνες αποδεκτές αιτίες των δεινών τους.

Η αντιστροφή της πραγματικότητας προβάλλει ως η μόνη αλήθεια για να επισφραγιστεί μία άλλη αντιστροφή: δεν υπάρχουνε χάριν

της ανοχής μας – υπάρχουμε χάριν της ανοχής τους. Όταν η κοινωνία βγήκε στους δρόμους και φώναξε πως οι ζωές μας μετράνε και δεν τις αφήνουμε στην τύχη, τότε τα αφεντικά σαν άλλες Αντουανέτες κοιτούσαν τα ταμεία με την σιγουριά της δύναμης του χρήματος, την πανάκεια κάθε τραγωδίας.

Ο κυνισμός τους φτάνει στο αποκορύφωμά του σήμερα, με τον κοινοβουλευτικό εμπαιγμό στους συγγενείς, γιατί για τους υπεύθυνους της Βουλής δεν ισχύει ούτε η προσβολή του νεκρού. Διότι τι άλλο είναι η άθλια στάση του υπουργού Καραμανλή και των πολιτικών του συνηγόρων; Τι άλλο είναι το άρον άρον τσιμέντωμα της περιοχής του εγκλήματος, το σβήσιμο βίντεο κι άλλες μεθοδεύσεις συγκάλυψης από τους αντίστοιχους υπεύθυνους;

Ας μη γελιόμαστε.

Η δικαίωση του αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους/ες και ό,τι είναι να γίνει θα επιτευχθεί με την δική μας αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία. Κι αν έτσι έχουν τα πράγματα, χωρίς τον άμεσο και ενεργό κοινωνικό έλεγχο στην οργανωμένη ζωή και στα μέσα που διαθέτει όπως ο σιδηρόδρομος, πάντα θα βρισκόμαστε αντιμέτωποι/ες με το οργανωμένο έγκλημα ενός πολιτικού και οικονομικού συστήματος που αναπτύσσεται λεηλατώντας και αναλώνοντας ανθρώπους και φύση.

Διαδήλωση : Τετάρτη 28/02 | 10:30 π.μ στο Αγ. Βενιζέλου

– ΔΕΝ ΉΤΑΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΡΑΤΙΚΟ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΈΓΚΛΗΜΑ

– Η ΔΙΚΑΪΩΣΗ ΚΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

– Η ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ Η ΟΡΓΗ ΔΕΝ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝΟΝΤΑΙ

Αντίσταση – Αλληλεγγύη γιατί οι ζωές μας είναι πέρα και ενάντια στα κέρδη τους.

**Respiro di Libertà Social Space for Freedom –
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης**

ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΗΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ Πέμπτη 18/01, 12:00, Καμάρα

“Το σχέδιο “Βιβλιοθήκη”, λοιπόν, και το δίλλημα “ή με τις βαριοπούλες ή με τις βιβλιοθήκες” αντανακλά την νεοφιλελευθεροποίηση του δημόσιου χώρου, η οποία προωθείται από το ίδιο το κράτος και ενεργεί δήθεν για το δημόσιο συμφέρον. Αντανακλά τις νέες περιφράξεις που οργανώνονται για τους σκοπούς του κέρδους, τον έλεγχο της συμπεριφοράς, τον αποκλεισμό από τον κοινωνικό χώρο και το οριστικό τέλος με την έννοια του δημόσιου. Και κάθε μορφή περίφραξης έχει ως στόχο να σιωπήσει η κριτική αλλά και η οργάνωση της επιθυμίας για μία ζωή ελεύθερη.”

Μάιος 2022, Θεσσαλονίκη

Ότι δεν ολοκληρώθηκε την τελευταία 20ετία, έρχεται τώρα με το νέο νομοσχέδιο με το ειρωνικό, όπως πάντα, όνομα “Ελεύθερο Πανεπιστήμιο”. Η εντεινόμενη καταστολή και η μεταφορά ολόκληρων αστυνομικών τμημάτων μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους με δήθεν αφήγημα την πάταξη κάποιας ανομίας, δεν ήταν κάτι άλλο παρά η προετοιμασία για την επιχείρηση “τακτοποίησης” του Πανεπιστημίου. Μία “απελευθέρωση” των πανεπιστημίων, έπειτα από την επιτυχία της απελευθέρωσης από την “ανομία”, που προσδοκά να παρακάμψει το άρθρο 16, με την ίδρυση και εξίσωση κολλεγίων και ξένων ιδρυμάτων. Άλλωστε ξέρουμε και από την εμπειρία στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση τι πάει να πει ιδιωτική Παιδεία και με τι κόστος από τα λεγόμενα Φροντιστήρια.

Η ολοένα και εντεινότερη σμίκρυνση της όποιας κρατικής χρηματοδότησης έχει περικλύσει κάθε τομέα εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στον αποκλειστικό στόχο της χρηματοδότησης τους με οποιοδήποτε μέσο. Αυτό σημαίνει αυτόματα υψηλότερο κόστος φοίτησης, κλείσιμο κτιριακών

υποδομών και εργαστηρίων, έρευνες μονάχα για εταιρείες κατά παραγγελία με φθηνή-απλήρωτη εργασία, ολοένα και πιο αυξημένα δίδακτρα σε μεταπτυχιακά προγράμματα που σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας αφήνει αρκετούς/ές πτυχιούχους/ες έκθετους στην ανεργία και στην επισφάλεια. Ενώ, παράλληλα, ο χαρακτήρας της γνώσης που παράγεται γίνεται όλο και περισσότερο αποστειρωμένος από κάθε κριτική σκέψη.

Η Εκπαιδευτική Αναδιάρθρωση έρχεται να μας υπενθυμίσει πόσο σημαντικό πεδίο αγώνα είναι τα Πανεπιστήμια και η Εκπαίδευση. Από τους μαζικούς φοιτητικούς αγώνες και τις καταλήψεις ενάντια στον Νόμο-Πλαίσιο το '05-'06, μέχρι και τις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις και κινήσεις αντίστασης, πριν 2 χρόνια στη Θεσσαλονίκη, ενάντια στο Νόμο Κ-Χ και την είσοδο των ΟΠΠΙ στα πανεπιστήμια. Ένα νομοσχέδιο του οποίου την συνέχεια την βλέπουμε σήμερα μπροστά μας. Με τους αγώνες αυτούς να αποτελούν την απόδειξη πως μονάχα μέσα από συλλογικούς-αδιαμεσολάβητους αγώνες, δεν θα εφαρμοστούν οι ονειρώξεις της Εξουσίας μέσα από το καινούργιο Νομοσχέδιο.

Και η κατάργηση του Ασύλου και η είσοδος των μπάτσων στους Πανεπιστημιακούς χώρους ήρθαν ακριβώς γι' αυτό: για την καταστολή των Αντιστάσεων και την περίφραξη της Εκπαιδευτικής Αναδιάρθρωσης.

Για τους παραπάνω λόγους μιλάμε, ήδη από τους φοιτητικούς αγώνες του 2005/2006 ενάντια στο Νόμο-Πλαίσιο, για ένα Πανεπιστήμιο Ελεύθερο-Δημόσιο-Κοινωνικό. Ελεύθερο ακριβώς ως προς τους ταξικούς και χωροταξικούς φραγμούς όσον αφορά την πρόσβαση σ' αυτό. Δημόσιο, όχι με την κρατική νοηματοδότηση που έχει πάρει σήμερα η λέξη, αλλά ως προς τον δημόσιο ζωτικό χώρο που διεκδικείται μέσα σ' αυτόν από την κοινωνία και την κυριαρχία. Κοινωνικό ως προς τον παν-κοινωνικό χαρακτήρα της γνώσης και του πανεπιστημίου ως ένα με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο και όχι σαν ένας οργανισμός αποκομμένος απ' αυτό και τις ανάγκες του.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΜΠΑΤΣΟΥΣ, ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ-ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

όλο και πιο κοντά μας τα τελευταία χρόνια, η ακρίβεια, ο εθνικισμός, η κλιματική κρίση και το καθεστώς εξαίρεσης μοιάζουν πλέον σαν κάτι το φυσικό, με τα οποία θα πρέπει να συμβιβαστούμε και να ζούμε μαζί τους. Με τις προταγές του Κράτους και του Κεφαλαίου να μετακυλίζουν το βάρος και την ευθύνη στις πλάτες της κοινωνία, δημιουργείται ένα ειδικότερο πλαίσιο που περικλείει όλα τα παραπάνω σαν ένα φυσικό φαινόμενο. Οι μηχανισμοί του Κράτους και των Αγορών θα πρέπει να είναι οι μόνοι που να μπορούν να ορίσουν το πώς θα ζήσουμε, σύμφωνα πάντα με τις ορέξεις τους.

Αυτό το ειδικό πλαίσιο της καταστολής που έχει δημιουργηθεί, έχει κάνει το κοινωνικό σύνολο να ζει με τον φόβο, την εσωτερίκευση, τον ατομικισμό κι εν τέλει με μόνη αντίδραση τον ολοένα και μεγαλύτερο κοινωνικό κανιβαλισμό. Η ανάθεση, απότοκο του κυρίαρχου συστήματος και οι αυταπάτες που δημιουργεί -Δεξιά και Αριστερά- μέσω των εκλογικών διαδικασιών, το μόνο που σπέρνουν συνεχώς είναι όλο και πιο τεράστια απογοήτευση, που αρκετές φορές οδηγεί στην συντηρητικοποίηση, πέρα από την παραίτηση από τον πολιτικό βίο. Αν κάτι πρέπει να γίνει όλο και πιο σαφές, δεν είναι η ηττοπάθεια. Η συμμετοχή στα πολιτικά δρώμενα δεν αφορά μόνο τις 2 Κυριακές των εκλογών κάθε 4 χρόνια, αλλά ενυπάρχει σε όλες τις πτυχές της καθημερινότητας. Κι εκεί βρίσκεται και αναπλάθεται συνεχώς η άλλη εναλλακτική για το τι ζωή θέλουμε. Μπροστά στη διαρκώς καλπάζουσα απογοήτευση των από τα κάτω, οφείλουμε να αναδείξουμε τις αιχμές και τα περιεχόμενα αγώνα, πέρα και αντίθετα από τα κυρίαρχα αφηγήματα που επικρατούν. Η κοινωνία, τα κινήματα, δημιουργούν τις δικές τους απελευθερωτικές δυναμικές, χωρίς να εγκλωβίζονται σε δίπολα, πολώσεις και εκτός φυσικά των ορίων της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Η κοινωνική αυτενέργεια, όπως αναδείχθηκε στις πυρκαγιές και στις πλημμύρες, οι μαζικές απεργίες και πορείες για τα εγκλήματα του Κράτους και των εταιρειών, δείχνουν πως ο δρόμος της Αντίστασης χτίζεται συνεχώς και δεν κάθεται σε ησυχία, παρά την γενικευμένη καταστολή.

Γίνεται όλο και πιο φανερό πως τα δεινά που βιώνουμε τα προκαλεί ο κύκλος της υποταγής που φέρνει την ανάθεση στο επίκεντρο για όλα τα προβλήματα μας. Και σε αυτό δεν υπάρχει γυρισμός, ούτε ψευτοδιλήματα πλέον. Άμα δεν χαράξουμε δρόμους δημιουργικής αντίστασης και αυτοοργάνωσης πέρα από το υπάρχον τότε αυτός ο κύκλος θα διαιωνίζεται και θα καταλήγουμε στην

παραίτηση από κάθε τι που αφορά τις ζωές μας. Γιατί αν υπάρχει κάτι να μας υπενθυμίζει η επέτειος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, αυτό είναι ότι:

1973: Εκεί που όλα μοιάζαν αδύνατα, γίναν δυνατά

2023: Εκεί που όλα φαίνονται δυνατά, να τολμήσουμε το αδύνατο

Ο κόσμος αλλάζει με εξεγέρσεις

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Πορεία για τα 50 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου:

17:00, Πολυτεχνείο-Α.Π.Θ.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης – Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο

ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΦΤΑΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΝΑΖΙ, ΦΤΑΝΕΙ Η ΕΛ.ΑΣ.

Το Σάββατο 28/10 πραγματοποιήθηκε αντιφασιστική συναυλία στο Νέο Ηράκλειο με αφορμή την πανευρωπαϊκή κάθοδο και μάζωξη νεοναζί απ' όλη την Ευρώπη που έχει καλεστεί για την Τετάρτη 01/11.

Παρά τον ασφυκτικό κλοιό της Ελληνικής Αστυνομίας, φασίστες έκαναν την εμφάνιση τους λίγο πριν την συναυλία. Επειδή, όμως, όπου δεν φτάνουν οι φασίστες, φτάνουν τα ΜΑΤ και τα ΟΠΚΕ, το μόνο που φρόντισαν να κάνουν ήταν να επιτεθούν με την γνωστή μανία τους σε αντιφασιστ(ρι)ες. Αποτέλεσμα μία 16χρονη συντρόφισσα να τραυματιστεί σοβαρά στο κεφάλι, από τα χτυπήματα και τα περιστατικά που κατά τύχη δεν έχουμε μέχρι τώρα μέχρι και νεκρό/ή, στη συνέχεια “να βρεθεί από την αστυνομία” και να μεταφερθεί υπό καθεστώς κράτησης σε κωματώδη κατάσταση στο νοσοκομείο.

Η συνέχεια γνωστή. Ένας οχετός ξεπλύματος κάθε πράξης της Ελληνικής Αστυνομίας στα Μ.Μ.Ε., μιλώντας για απλά επεισόδια με την αστυνομία, όπου η αστυνομία βρήκε στον δρόμο την 16χρομη τραυματισμένη. Μας χτυπάνε, έχουν την πλήρη εξουσία πάνω στα σώματα και στις ψυχές μας δηλαδή, και μετά παίζουν και με τη νοημοσύνη μας.

Ευτυχώς, η υγεία της 16χρονης συντρόφισσας καλυτέρευσε. Όμως, η

αστυνομία δεν σταμάτησε εκεί, αφού κατέσχεσε προσωπικά αντικείμενα της, ενώ είχε τοποθετήσει άντρα της Ασφάλειας από πάνω της να την φρουρεί στο χειρουργείο (!!), παρότι του είχε ζητηθεί να αποχωρήσει από τους ίδιους τους γιατρούς.

Απ' την άλλη, ίσως, όμως, θα έπρεπε να λέμε κι ευχαριστώ στην Ελληνική Αστυνομία γι' αυτή την γενναία τους πράξη ηρωισμού. Βρήκαν μία 16χρονη χτυπημένη στον δρόμο κι αυτοί αντί να την χτυπήσουν ακόμα παραπάνω ή να την πάνε κατευθείαν σε κάποιο αστυνομικό τμήμα και να την παρατήσουν, την πήγαν στο Νοσοκομείο. Σε αντίθεση με άλλες περιπτώσεις, με πιο πρόσφατη την πτώση φοιτητή από την ταράτσα της κατάληψης Ευαγγελισμού στο Ηράκλειο από ΜΑΤ και την κάλυψη του συμβάντος σε συνεργασία με τη διοίκηση του Νοσοκομείου, αφού του δόθηκε.. εξιτήριο τις πρώτες κιόλας ώρες καταλήγοντας σε κελί.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η επίθεση απ' το Κράτος και τα τσιράκια των φασιστών συνεχίζεται. Μόλις την επόμενη ημέρα κι ακόμα και τώρα, στήνεται μια άνευ προηγουμένου σκευωρία σε βάρος συντρόφων από τον Ρουβίκωνα που βρισκόντουσαν στην περιφρούρηση της συναυλίας. Τους κατηγορούν για σωματική βλάβη στους.. φασίστες, διατάραξη κοινής ειρήνης και φθορά ξένης περιουσίας, ενώ το υλικό από κάμερες κλπ τους δείχνει ότι βρισκόντουσαν όλη αυτή την ώρα στην αντιφασιστική συναυλία, με τα μηχανάκια τους, μάλιστα, να κατάσχονται από τις κρατικές αρχές. Σε συνέχεια της σκευωρίας έχουν βγει οι ίδιες κατηγορίες για άλλα 7 μέλη του Ρουβίκωνα.

Η αστυνομική βία και οι πρακτικές αυτές καταδεικνύουν όλο και περισσότερο τον ρόλο της Ελληνικής Αστυνομίας. Δίπλα στους νεοναζί, στήνοντας άλλη μια σκευωρία σε αγαστή συνεργασία μαζί τους και με τα ΜΜΕ, που τρέχουν να καλύψουν οτιδήποτε κάνει η ΕΛ.ΑΣ. Και όταν λέμε οτιδήποτε εννοούμε οποιαδήποτε μαφιόζικη πρακτική και κύκλωμα είναι μπλεγμένη. Από κυκλώματα εμπορίας ανθρώπων-σωμάτων και ναρκωτικών, δολοφονίες μέχρι βασανισμούς και βιασμούς σε τμήματα, πέρα από τους ξυλοδαρμούς εκτός τμημάτων, έτσι επειδή δεν τους άρεσε η φάτσα σου ή είχες διαφορετικό χρώμα δέρματος.

Να σταθούμε εμπόδιο στην αστυνομική βία. Η κοινωνία που εθίζεται καθημερινά στην προπαγάνδα των ΜΜΕ, χρειάζεται να κατανοήσει ότι το επόμενο θύμα θα είναι η ίδια. Κι αν δεν κάνουμε κάτι γι' αυτό, για να σταματήσει, τότε θα αναρωτιόμαστε γιατί υπάρχει τόσος θάνατος και πόνος δίπλα μας και γιατί μας χτυπάνε και δεν μιλάει κανείς/καμία.Κι αυτή την

απάντηση πρέπει να πάρουν -αστυνομία και φασίστες- και την Τετάρτη 01/11 στην φασιστομάζωξη που θα επιχειρήσουν να κάνουν στο Νέο Ηράκλειο.

Στηρίζουμε την σημερινή αντικατασταλτική πορεία: Δευτέρα 30/10, 19:00, Καμάρα

- ΚΑΜΙΑ ΣΠΙΘΑΜΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ
- ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΙΑ
- ΚΑΜΙΑ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ-ΝΕΟΝΑΖΙ
- ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ/ΙΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ/ΙΣΣΕΣ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

2ήμερο εκδηλώσεων/συζητήσεων: Η πόλη πέρα από τις εκλογές

Η πόλη πέρα από τις εκλογές
2ήμερο εκδηλώσεων

Παρασκευή 06/10 19:30
Πλατεία Αγ. Γεωργίου (Ροτόντα)

« Δημόσιος χώρος ελεύθερος και κοινωνικός ή εξευγενισμένος και εμπορευματοποιημένος; Η εδαφικοποίηση των αντιστάσεων και η αξία των ελεύθερων κοινωνικών χώρων και των καταλήψεων »

- Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης
- Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο
- Κατάληψη Φάμπρικα Υφανέτ

Παρασκευή 13/10 19:30
Πλατεία Αγ. Γεωργίου (Ροτόντα)

« Ζούμε χειρότερα και κοστίζει περισσότερο: το ζήτημα του νερού, της στέγασης και της τροφής »

- Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης
- Κριτική στο σύγχρονο παραγωγικό μοντέλο και ποιότητα τροφής (Εισηγήσεις ερευνητριών)
- Κάτοικος της εκκενωμένης κατάληψης Στέγης Λευφόρου Νίκης 67
- Σωματείο εργαζομένων ΕΥΑΘ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ | AK.SALONICA@ESP.VN.NET

1η μέρα:

Παρασκευή 06/10 στις 19:30 στην Πλατεία στην Ροτόντα
“Δημόσιος χώρος ελεύθερος και κοινωνικός ή εξευγενισμένος και εμπορευματοποιημένος;

Η εδαφικοποίηση των αντιστάσεων και η αξία των ελεύθερων κοινωνικών χώρων και των καταλήψεων”

Συζητάμε με:

- Φάμπρικα Υφανέτ

– Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο

2η μέρα:

Παρασκευή 13/10 στις 19:30 στην Πλατεία στην Ροτόντα

“Ζούμε χειρότερα και κοστίζει περισσότερο: το ζήτημα του Νερού, της Στέγασης και της Τροφής”

– Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

– Σωματείο Εργαζομένων ΕΥΑΘ

– Κάτοικος της εκκενωμένης Κατάληψης Στέγης Λεωφόρου Νίκης 67

– Κριτική στο σύγχρονο παραγωγικό μοντέλο-ποιότητα τροφής (Εισηγήσεις ερευνητριών)

Σε περίπτωση βροχής οι εκδηλώσεις θα μεταφερθούν στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο *Respiro di Libertà*, Ολυμπιάδος με Ιουλιανού.